

med dem i deres frie tid. Spørger man forældrene, er mere tid til familieliv også et af de ønsker, der er højest prioriteret.

Det udspringer jo alt sammen af, at Danmark mig bekendt er det land i verden, hvor begge forældre i småbørnsfamilier er mest udearbejdende. Det har to oplagte konsekvenser. Den ene er, at presset på børnefamilierne er meget stort, og den anden er, at børnene tilbringer meget tid i daginstitutionerne, hvorfor diskussionen om kvalitet i tilbudene bliver så meget desto vigtigere.

Vi har fra SF's side adskillige gange fremsat forslag, der tilgodeser ønsket om både at kunne få et arbejds- og et familieliv til at fungere, og vi vil fortsætte presset på regeringen for at forbedre lovgivningen. Bl.a. behandlede vi i sidste samling et forslag fra SF under overskriften: Børns rettigheder. Og med hensyn til forespørgselsdebatten i dag har vi nogle centrale elementer, som jeg vil pege på, og som jeg tror det er afgørende at arbejde videre med.

Det ene er en langt mere fleksibel orlovsordning med bedre satser, så også lavtlønnede får råd til at benytte orlovsordningerne. Det andet er en længere barselorlov – vi foreslår 42 uger – hvor man forsøger at få fædre til at spille en mere aktiv rolle. Det tredje er omsorgsdage til børnefamilier, så de slipper for det umulige puslespil med to syge børn på en kold februar-morgen. Det fjerde er speciel fokus på de mest udsatte grupper af børn, specielt i en periode, hvor polariseringen er nøglen til at forstå også børns vilkår. Vi afviser samtidig de mest ideologiske forslag fra højre side af Folketingssalen, som er kendetegnet ved at tvinge et enten-eller igennem i valget mellem arbejde og familieliv i stedet for at søge svaret, der forener mulighederne for et familie- og et arbejdsliv.

For at tilgodese alle de ting skal jeg på vegne af SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget erindrer om regeringens løfte om at skabe bedre sammenhæng mellem familie- og arbejdslivet, opfordrer Folketinget regeringen til

- at gøre orlovsordningerne så fleksible og økonomisk attraktive, at de giver familierne større frihed til at forene familie- og arbejdslivet,

- at opfylde løftet om en pladsgaranti ved at give en lovfæstet ret til plads i dagpasningen,
 - at komme med konkrete initiativer til at forbedre kvaliteten af pasningstilbudene, specielt SFO-ordningerne,
 - at arbejde målbevidst på at skaffe bedre vilkår for de mest udsatte børn og unge samt
 - at prioritere de økonomisk dårligst stillede forsørgere, f.eks. studerende på SU, ved kommende politiske initiativer.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 28).

Jeg skal så runde af med at sige om de øvrige forslag til vedtagelse, at vi synes, begge er for uambitiøse, men det er klart, at vi vil kunne stemme for Socialdemokratiets, De Radikales og CD's forslag, der, om man så må sige, repeterer de gode ting, vi har lavet sammen, og det skulle man, synes jeg, være et skarn, hvis man ikke var i stand til at stemme for. Selvfølgelig støtter vi de ting, som – mange af dem i øvrigt på SF's initiativ – er kommet igennem i forbindelse med de finanslovforhandlinger, der har fundet sted. Vi støtter dem oven i købet gerne, men vi synes stadig væk også, at der er brug for at pege på: Hvad skal børnepolitikken videre frem? Og dér er SF's og Enhedslistens forslag til vedtagelse det mest anvendelige.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tror da bestemt, at hr. Villy Søvnald har et ægte og stort engagement i den sag her, men netop derfor vil jeg også spørge: Hvorfor har man ikke brugt det engagement i den indflydelse, som man for ganske få dage siden har haft ved udformningen af finansloven for år 2000, hvor man oven i købet vidste, at man kunne få Kristeligt Folkepartis forslag arbejdet med ind i noget af det her? Man har intet opnået i finanslovforhandlingerne på det område her, undtagen den dér såkaldte forbedring af fleksibiliteten, som er et regeringsforslag, men som hr. Søvnald jo åbenbart ikke accepterer, idet han jo her foreslår yderligere fleksibilitet med bedre kompensation, bedre satser.